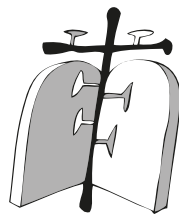

katakomby

Ze sborové dovolené

Úvodník (2)

Editorial (3)

Jaký bude letos
na podzim náš
rozvrh? (4)

Zveme vás
na oběd! (4)

Sborová
dovolená 2025 –
– naše první (4)

Zemřel Pavel Hrubý
(16.6.1965 –
– 23.7.2025) (6)

ESBU
Ekumenické
setkání nad biblí
a uměním (7)

Zkusmo (8)

Příprava volby
synodní rady (9)

Vyjádření synodní
rady ke konfliktu na
Blízkém východě (10)

Povzbuzení (11)

Recept: Chutney
z jablek (12)

**Září
2025**

Úvodník

Nový školní rok je tady! Nová přátelství, nové kroužky, nové zážitky – bláznivé první zářijové dny toho přinášející spoustu nového jak pro děti, tak pro dospělé. A to by bylo, abychom s něčím novým nepřišli i my ve vršovickém evangelickém sboru!

Zásadní novinku, kterou bychom u nás rádi vyzkoušeli už nyní v září, jsou „tematické bloky“. Ne, to zní příliš nudně. Co takhle „kazatelské série“? To je lepší, ale pro změnu příliš omezující. Tak co třeba „cykly“? Každopádně – máme na mysli jedno téma nebo myšlenku, kterou bychom se vždy zabývali jeden měsíc, a to napříč našimi aktivitami. Od nedělních bohoslužeb po práci s dětmi či Výdechové úterní večery – zkusme jít pod povrch i do souvislosti a schválně, co společně objevíme!

Tím úplně prvním tématem bude (chvíle napětí...): bezpečí. V každém zaměstnání musíme jednou za čas projít školením BOZP – tak co takhle si takovou vnitřní bezpečnostní inventuru neudělat i sami pro sebe nebo společně v rámci našeho sborového společenství?

Otázek či témat spojených s bezpečím se nabízí nespočet. Kde se cítím bezpečně? Co vlastně takovému pocitu bezpečí pomáhá a co mu naopak překáží? Je bezpečí limitováno místem, nebo si ho můžu nést i v sobě či nabízet druhým? Může mít bezpečí i svou negativní stránku – lze se bezpečím opít, použít ho jako výmluvu či prostředek? Jak vyvážit potřebu po pevném zázemí s tím vždy nepředvídatelným a tím i nutně nebezpečným životem?

Snad se nám povede alespoň k některým otázkám načrtnout odpovědi. Co se týče nedělí, těšit se můžete na následující témata. Kdo má chuť být premiantem, může si nad biblickými texty zapřemýšlet předem:

7.9. Kam na křídlech? Bohoslužby pro malé i velké.

„Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného.

Říkám o Hospodinu: „Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“

Vysvobodí tě z osidla lovce, ze zhoubného moru.

Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost.“

Žalm 91,1-4

14.9. Hranice jsou potřeba, ale...

Bůh vyhlásil všechna tato přikázání:

„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného boha mimo mne.

Nezobrazíš si Boha zpodoběním něčeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.

Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.

Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Nezabiješ.

Nesesmilníš.

Nepokradeš.

Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.

Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani

po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Exodus 20,1-17 (zkráceno)

21.9. Bezpečí jako zástěrka

Když Samuel zestárl, ustanovil Izraeli za soudce své syny. Jméno jeho prvorozeného syna bylo Jól a jméno druhého Abijáš; byli soudci v Beer-šebě. Jeho synové však nechodili jeho cestou, ale propadli lakotě, brali úplatky a převraceli právo. Všichni izraelští starší se tedy shromáždili a přišli k Samuelovi do Rámy. Řekli mu: „Hle, ty jsi už starý a tvoji synové nechodí tvou cestou. Dosaď nyní nad námi krále, aby nás soudil, jako je tomu u všech národů.“ Ale Samuelovi se to nelíbilo, že řekli: „Dej nám krále, aby nás soudil.“ I modlil se Samuel k Hospodinu.

1. Samuelova 8,1-6

28.9. Co když mě pohltí nebezpečí?

Až vyhladí Hospodin, tvůj Bůh, pronárody, jejichž zemi ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, a ty si je podrobíš a usadíš se v jejich městech a domech, oddělíš si tři města uprostřed své země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, abys ji obsadil. Upravíš si k nim cestu a rozdělíš na tři díly území své země, kterou ti přiděluje do dědictví Hospodin, tvůj Bůh, aby tam mohl utéci každý, kdo zabil. A tak tomu bude s tím, kdo zabil a uteče se tam, aby zůstal naživu: Kdo zabil svého bližního neúmyslně, aniž jej kdy předtím nenáviděl, třeba ten, kdo by šel se svým bližním do lesa rubat dříví a rozmáchl se sekerou při kácení stromu a železo by se vysmeklo z topírka a zasáhlo jeho bližního tak, že by zemřel, ten ať se uteče do jednoho z těch měst, aby zůstal naživu. Jinak by ho jako vraha pronásledoval v rozhořčení svého srdce krevní mstítel, a kdyby cesta byla příliš daleká, dostihl by ho a zabil by ho. On však není hoden smrti, protože zabitého neměl nikdy předtím v nenávisti. Proto ti prikazuji: „Oddělíš si tři města.“

5. Mojžíšova 19,1-7

Tak hurá do nového školního roku, do nových Katakomb a do nových témat – a ať se nám žije (ne) bezpečně!

/ Editorial

Milí přátelé,

začátek září je většinou tak nějak “přetížený”. Rozjet či zajet se do kolejí chvíli trvá, zvlášť když je hlava ještě na cestě z dovolené. Tak vám nově s Jordanem přejeme, aby nabrauté síly vystačily co nejdéle a třeba jste našli i nějakou pěknou myšlenku tady v tom čísle Sborového dopisu Katakomby.

Můžete se začíst do chystaných akcí. Zejména říjnový oběd 19.10. k Díkčinění si zapíšte do diářů. Nebo můžete zjistit, jak se měl sbor na sborové dovolené, nebo jak proběhlo tradiční ESBÚ. Otiskujeme i část kázání z rozloučení s Pavlem Hrubým a taky informujeme o chystané průzkumné volbě synodní rady. Na závěr se nechte povzbudit Petrem Nesvadbou. Děkujeme všem, kteří články připravili.

S Jordanem jsme se dohodli, že bychom chtěli každý měsíc kazatelsky zpracovávat jedno téma. Na měsíc září jsme vybrali bezpečí, na říjen vděčnost.

Přeji nám všem krásné babí léto, inspirativní čas a hledání toho pravého bezpečí. V neděli vás zvu pod křídla Boží na bohoslužby pro všechny generace.

Hezké čtení
Matěj Opočenský

Jaký bude letos na podzim náš rozvrh?

Nejmenší děti a jejich rodiče jsou zváni do Výdechu každé úterý od 9:30.

Menší děti (1.-3. třída, zváni jsou i předškoláci) rozehrají každou středu podvečer od 17:00 do 18:00 vyprávěcí hru Dračí doupě doplněnou o křesťansko-etickou hloubku.

Třicátníci se mohou setkat jednou za měsíc v úterý večer ve Výdechu. Přemýšlíme, že bychom od října zkusili jít na program více prakticky a duchovně.

Biblická/senioři se letos budou potkávat ve středy mezi 15:15-16:15 ve Výdechu. Pro začátek budeme hledat motivy bezpečí a nebezpečí ve slovech novozákonního listu 1. Janova.

Naši **konfirmandi** se letos budou pravděpodobně scházet spolu s vinohradskými, čas i místo setkávání stále domlouváme.

Termín naší „**plantážnické mládeže**“ se také ještě domlouvá.

Ve Výdechu vás tým ve složení **Opočenský-Otřísal-Tomeš** již brzy bude zvat na pravidelné úterní večery se zajímavými hosty. Plánujeme začít v říjnu.

Zveme vás na oběd!

Pokud si ho tedy donesete s sebou.

Co takhle spolu v neděli 19.10. poobědvat a uspořádat malý happening u našeho Výdechu? Láska i vztahy přeci prochází žaludkem. Nejprve se dočkáme občerstvení duchovního na bohoslužbách a následně se navzájem nasytíme i fyzicky. Pár porcí by nám mohli uvařit konfirmandi na chystané víkendovce (ještě potvrdíme), ale to hlavní bysme si donesli sami a vyměnili mezi sebou, kdo má na co zrovna chuť. Pochlubte se svými kulinářskými dovednostmi, pozvěte své přátele (a nepřátelům zkuste nenápadně do talíře vmíchat projímadlo) – a třeba zbude i na náhodné vršovické kolemdouci! A kdo udělá jídlo dle nějakého receptu z našich Katakomb, může si další neděli vybrat píseň v rámci bohoslužeb!

Sborová dovolená 2025 – naše první

Před třemi lety o adventu jsme se přestěhovali do Vršovovic a chtěli jsme začít chodit do Vršovického sboru. Tou dobou byla vyplavená Tulská, ale někde na jsme se dozvěděli, že se 24. 12. plánujete sejít na Kubánském náměstí. Tak jsme tam zamířili také. Po zpěvu Tiché noci jsme se začali ubírat domů. Někdo z vás nás doběhl a dal nám PF kartičku s pozváním na příští rok do Many, kde budou hrát děti divadlo. Ať přijdeme, jestli chceme.

Pozvání nás potěšilo a oceňovali jsme odvalu oslovit tou dobou pro vás zatím neznámé lidi, ale rozhodli jsme se přijít dřív. Asi po našich čtyřech návštěvách v kostele nás někdo pozval na sborovou dovolenou. Pozvání nás potěšilo, ale tou dobou jsme ještě neměli odvalu tak intenzivně vstoupit mezi zatím ne příliš známé lidi, ale rozhodli jsme se jet letos.

Jelo se do Sloupu v Čechách do turistické ubytovny se dvěma budovami. Jedna, pojmenovaná Herberg, se nesla v monarchistickém stylu a nabízela překvapivě velkou a dobře vybavenou kuchyň. Druhou budovou byla ubytovna s menší kuchyní a velkou společenskou místností, která se výborně hodila pro ranní programy pro děti. Další možností bylo přespávání ve vlastním stanu na zahradě. Celý objekt byl oplocen, což bylo naprosto skvělé. Stačilo se usídlit a příjemně si s někým popovídat na lavičce před vstupní branou a člověk měl kontrolu nad tím, že děti nikam neodešly. A na zahradě nebo v nějakém pokoji se vždycky najdou.

V sobotu večer jsme se sešli k vyslechnutí organizačních informací od Lenky V. a Matěje O., kteří komunikovali se správcem, za což jim podle všeho patří velký dík. (A samozřejmě za celou organizaci také). Důležité bylo nic nezničit, hlavně ne v herně. A to se nakonec povedlo, takže i kdyby pobyt skončil jen u toho, tak už tak by byl úspěšný. Dalším volitelným rámcem programu byla ranní setkání dospělých k diskusi nad životními otázkami z knihy Petra Bakaláře, palačinky od Pepíka, ranní programy pro děti, výlety podle svého gusta a možností, večere a večerní přednáška, která často přešla do příjemného povídání nebo do zpěvu. Přednášky měli Jordan T., Pepík B. Matěj O.

Kdo kam pojedete na výlet jsme se domlouvali i přes WhatsApp skupinu, nebo jsme se tam díky fotkám dozvíдали, co různí lidé právě zažívají. Jak vysokou věž lze postavit z dřevěných kostek, jak je na koupališti nebo na rybníce, co zrovna dělá šermíř z hradu Sloup, kdo si užívá záplavu borůvek, kde se vytvořila zpívací párty, jak se sudu piva sedí v autě, jak vypadalo místo ve skalách, kde mládež s Matějem a Kryštofem M. přespávali a jaký východ slunce potom viděli, jak kouzelně vypadala stezka odvahy pro děti sklepni uličkou, kudy se plaví paddleboard, nebo kdo zdolal jaký vrchol. Jenom to, jak nás vyhnal déšť od ohně a grilování nikdo nestihl vyfotit a poslat do skupiny.

V neděli jsme vyrazili na bohoslužby do Nového Boru vedené místní farářkou Mášou Náhlavskou doprovázené vršovickou kapelou. Byl to moc pěkný zážitek doplněný duhovými odlesky od slunce svítící skrz sklíčka lustru. Večer měl Matěj na louce pod dubem zamyšlení, během kterého nás propojil provázkem a následně ho rozstříhal, takže každému zůstal v ruce kus na navazování kontaktu s někým dalším, když budeme chtít. Přišlo mi to jako žitá realita Vršovického sboru. Člověk zde cítí svobodu vyrazit na sborovou dovolenou sotva si zapamatuje jména tří členů sboru, nebo přijít jednou za rok na vánoční hru. A pokud chce, tak se cítí provázanou součástí. Díky za to.

Eliška Provazníková

Zemřel Pavel Hrubý

(16.6.1965 – 23.7.2025)

Pavla jsem měl rád. A poslední roky jsem měl štěstí, že začal pravidelně chodit na naše setkání „třicátníků, kteří rozhodně nejsou třicítkou ani šedesátkou omezení“ – malé večerní společenství. Pavel přinesl červené víno, olivy nebo něco jiného malého k snědku. Občas jsme měli čas být i zcela sami a probírat témata společenská. Na mnohé současné situace jsme se dívali jinak, ale v respektu jsme se snažili toho druhého vyslechnout.

Pavel působil tiše a nenápadně, ale myslím, že tichý v jádru nebyl. Nesl mnohá tajemství o svém životě, o svých nejvnitřnějších pochodech i o tom, kde všude byl, co viděl a co ho bavilo. Otázkám v konverzaci ale neuhýbal. Uměl si stát za svým. Jen to prostě nekřičel do světa a nepotřeboval, aby ho bylo plno.

Když nastalo teplo, odjížděl na chalupu do podhůří Orlických hor a na víkendy se vracel až s pozdním létem či podzimem. Měl moc rád české filmy, ze kterých dovedl citovat a bylo poznat, že i českou hudbu měl rád. Ostatně kdysi s bráchou měli kapelu.

Myslím, že o jeho životě by měli vyprávět jiní než já. K některým z vás byl jistě daleko víc sdílný než ke mně a k lidem z kostela. Přiznám se, že mě hodně mrzí, že právě v církvi – konkrétně ve Vršovickém sboru – nebyl, nebo spíš necítil, že by mohl být více svobodný a přijatý takový, jaký byl. Ale snad i přesto všechno cítil, že přijatý je.

S Tomášem, s jeho bráchou, jsme vybrali biblický verš z Jakubova listu. Četli jsme jej na setkání oněch večerních třicátníků minulý školní rok...

Text, který provokativně zve člověka do radosti, když je v nějaké zkoušce. Máme se radovat, protože v těch situacích zjistíme, kdo opravdu jsme. Kým jsme. Odkud vlastně bereme síly.

Vím, že jsme nad těmi prvními verši strávili poměrně dost času. Nepamatuji si, co na to Pavel říkal přísně, ale pamatuji si, že jsme tuhle kapitolu četli vážně se zájmem.

Navíc měl Pavel ohromné vzdělání v raných dějinách křesťanství. Rád připomínal, kolik toho po konstantinská církev zabrzdila, nebo dokonce umlčela. V mnohém měl jistě pravdu. Dějiny církve jsou jako dějiny jiné lidské. Plné různých proudů. Pavla evidentně zajímala gnóze – mystický proud, který se soustřeďoval na ducha více než na tělo. Na možnost přiblížit se k Bohu a zanechat všechno to upatlané a špinavé tady na zemi. Zajímavé je, že právě Jakubův list je jakýmsi opakem tohoto proudu.

Možná ale právě to dodávalo tu správnou štěpnost našim večerům.

List se zabírá zejména vztahy mezi lidmi, tím, co jsou si lidé schopni dělat, a jak se tomu vyvarovat. List vybízí člověka vzít tento svět vážně. Neutíkat před problémy tohoto světa. Rozporuplnost tohoto světa vzít jako fakt a pustit se do ob-

dělávání sebe sama a skrze sebe sama ob-
dělávat i své okolí (stačí-li síly).

List nás zve k objevení víry. Schopnosti
ustát tlaky doby. Najít v sobě Boží síly,
které vedou k vytrvalosti, a ta pak umož-
ňuje žít celistvý život. Plný život skutkem
i vírou. To, co děláme, má být v souladu
s tím, v co věříme. To je ideál života podle
Jakuba – žít podle toho, čemu věřím.

Nemáme pochybovat, píše.

Zakusili jsme, že život je také dost zlý
a krutý, a přesto nemáme pochybovat,
že láska je silnější. Láska Boží. Nenechme
se krutostí tohoto světa rozpoltit, ztratit
tu skvělou jiskru života, která nenechává
vyhrávat zkoušky, ale naopak je pomáhá
krotit.

Právě takový je blahoslavený člověk –
radostný, blažený, životem naplněný člo-
věk. Dostává vavřín života, což je odkaz
k věčnosti – k možnosti přebývat s Bohem.
Právě skrze onu stabilitu tady na zemi,
schopnost naplněného života, přijmout
na konci právě to Boží uznání: Ano, neza-
lekl ses zkoušek. Našel jsi radost úplnou!

U Boha, Otce nebeských světél, není
proměny ani střídání světla a stínu. To zní
dost gnosticky. Jakub se nebojí výšek. Ví,
že jsou dobré.

Tam, u Něj, už nejsou zkoušky, tam už
není bolest ani nemožnost naplno projevit
to, čím kdo je. Tam už není soud ani posu-
zování, stud ani ohlížení se přes rameno,
nedůvěra a strach. To všechno známe tady,
a to všechno může vést k hříchu – k ně-
čemu, co se staví mezi lidi.

Zaslíbení pro nás pro všechny ale je,
že Bůh není daleko a není ten, kdo na nás
ty zkoušky a pasti líčí.

Pavel umřel a my se ptáme proč. Jaký
byl motiv? Nevíme. I když by nám znalost
pomohla se smířením, Pavla nám to ne-
vrátí. Důležitost tohoto poznání bledne...
Nabídnou ještě poslední myšlenku.

Kdysi dávno umřel za podobně děsivých
okolností Ježíš z Nazareta na kříži.

Pavel nebyl Ježíš, ale Ježíš byl s Pavlem.
To říká svědectví kříže, který nesl Ježíše.

Ježíš je ve smrti s námi. Bere na sebe
naš kříž, naše životy se vším, co obsahují,
a nese je k Bohu. Po cestě je čas na všechny
naše otázky a také na odpovědi.

Když pak člověk dojde až k Bohu, už
je jen radost. Slyšíme: „Novej host vešel
na slavnost!“

Z pohřebního kázání
Matěj Opočenský

ESBU

Ekumenické setkání nad biblí a uměním

*Vážení a milí přátelé, jistě jste všichni plni dojmů a vzpomínek z dovolených a právě skonče-
ných prázdnin. Dovolte, abych se s Vámi podělila o svůj nejsilnější zážitek, kterým je účast
na letošním ESBU (Ekumenickém setkání s Biblí a uměním) v Janských Lázních v Sola Fide
od 13. do 19. července.*

Účast na ESBU pro mne není ničím
novým, byla jsem na něm snad už po 30.
Pravidelně každoročně jsme se účastnili
až do r. 2012 s mým manželem, ak. mal.

Miroslavem Radou, nejdříve v Bechyni, po-
tom v Novém Městě na Moravě a nakonec
v Třebíči. Potom, co jsme se museli s Mir-
kem definitivně rozloučit, jsem se vrátila

Zkusmo

Zkusmo se zvednu
nezkousmo padnu
zkusmo jsem nad věcí
a taky pod věcí

zkusmo cos plácnu
zaplácnu zalátám

zalapám po dechu...

a hle, ve Výdechu
vydechnu
poslepu
a tu mě
podrží

Ruka...
Jé, uka...ž..
ukaž mi mazání
na chleba

na chleba potřebným
Spím nebo bdím
...

zaseklý
leč už zas
o centák Věčnosti
třeba už
Vím..

Jiří Martínek

v r. 2017 do náruče ESBU, do Janských Lázní. V Katakombách jsem o ESBU psala již několikrát a ráda se budu opakovat v tom, že jde o zcela mimořádnou, jedinečnou akci, která je stále živá, pro účastníky oživující, nabitá zajímavými informacemi od výjimečných osobností, na zajímavá témata, navíc se zážitky z oblasti kultury – hudby, filmu, výtvarného umění a památek. Úžasné je i to společenství lidí, kteří, ti „kmenoví“ se účastní již od Bechyně; s mnohými z nich jsme se už museli rozloučit, ale jiní zas naše řady doplňují a rádi zůstávají, protože oceňují kvalitu a výjimečnost setkání. I letos jsem tam s potěšením spatřila celou řadu nových, mladších tváří. Mým záměrem není podrobně vám líčit průběh pestrého týdne, ale obrázek si jistě uděláte, když vás seznámím s programem a osobnostmi.

Letošní téma bylo „Svoboda jako riskantní dar a úkol“ („Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými“ – Jan 8,32). Skvělí přednášející nás opět

*Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání,
kéž nad námi rozjasní svou tvář!
Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody
tvoje spása!*

*Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu
všichni lidé!*

Žalm 67,2-4

Farní sbor ČCE v Krouně
vás srdečně zve na instalaci nového faráře

JIRÍHO ORTA

14. září 2025 od 14 hodin
evangelický kostel v Krouně

nezklamali: Prof. Pavel Hošek: „Svoboda u apoštola Pavla – svoboda Božích synů a dcer“, farář Miloš Rejchrt: „Ježíšovo pojetí svobody“, senátor Pavel Fischer: „Ohrožení svobody v dnešní společnosti“, Prof. Petr Sláma: „Svoboda se Starém zákoně (vcházení a vycházení Izraele a králů)“, Prof. Tomáš Petráček: „Ježíšova svoboda v dějinách církve“.

Zajímavé bylo i setkání s premiérem Petrem Fialou nad hlavním tématem; při diskusi došlo, samozřejmě, i na politiku. V rámci kulturní části programu byla vernisáž fotografií Jindřicha Štrajta a klavírní koncert Jana Jůna v evangelickém kostele, film Modlitba za Armagedon (obsah filmu bohatě naplnil jeho název). Celodenní výlet po památkách byl tentokrát na Broumovsko, návštěva deseti kostelů Kryštofa a jeho syna Kiliána Ignáce Dientzenhoferových. Tyto kostely měly být za totality zbourány, se souhlasem ministerstva kultury ČSSR, naštěstí přišla Sametová revoluce a kostely jsou postupně opravovány. V tomto roce

byly navíc prohlášeny za NKP (národní kulturní památku). Jsou to kostely v obcích Vernéřovice, Ruprechtice, Heřmánkovice, Otovice, Bezděkov nad Metují, Vižňov, Šonov, Božanov, Hlavňov a Broumov. Zapomenout nesmím ani na každodenní biblická zamyšlení vždy před začátkem programu, seznamovací večer, zdařilé Gardenpárty s celou řadou vtipných vystoupení účastníků (dlouho jsem se tak nezasmála), valnou hromadu a nakonec zhodnocení ESBÚ, s diskusí a plány na příští rok a určením termínu konání.

Závěrem chci ještě vyjádřit za velice vydařené ESBÚ pochvalu celému přípravnému výboru v čele s Michalem Otřísačem, který se opět bezvadně zhostil role řídícího, moderátora všech pořadů vč. panelové diskuse, kameramana, faráře kazatele při ekumenické bohoslužbě, kytaristy, atd, atd. Týden strávený na ESBÚ není tradiční dovolená, ale docela náročný týden plný zážitků, takže je na co vzpomínat a o čem přemýšlet.

Jarmila Radová

Příprava volby synodní rady

Staršovstvům všech farních sborů Českobratrské církve evangelické

Milé sestry presbyterky, milí bratři presbyteri, letošní synod v souvislosti s reformou seniorátů usnesl, že synodní rada, jejíž funkční období poběží od listopadu 2027 do listopadu 2033, nebude volena v květnu 2027, nýbrž již na podzim 2026 na mimořádném zasedání 36. synodu. Pokud by totiž k volbě synodní rady došlo až v květnu 2027, tj. několik měsíců po volbě všech seniorátních výborů nových seniorátů, značně by to zkomplikovalo hledání kandidátů pro volbu do synodní rady, protože by jejich počet byl buď velmi zúžený, nebo by nově zvolení členové seniorátních výborů museli opouštět svá místa několik měsíců po své volbě.

To však znamená, že tzv. průzkumná volba se nemůže konat na podzim 2026, protože by nezbyl čas na informační schůzku s navrženými kandidáty či na on-line představení těch, kdo nominaci přijali. Z tohoto důvodu mandátová komise synodu po domluvě se synodní radou rozhodla, že tato průzkumná volba bude probíhat na letošních zasedáních konventů všech seniorátů. Vzhledem k tomu, jaký význam má pro církev volba synodní rady a jak těžké bývá najít vhodné a ochotné kandidátky a kandidáty, žádáme Vás o pomoc při přípravě této volby již nyní.

Prosíme Vás nejprve, abyste na program svých zářijových nebo říjnových schůzí zařadili rozhovor o vhodných kandidátkách či kandidátech. Můžete hovořit o farářkách či farářích a presbyterkách či presbyterech z celé naší církve, nejen ze svého seniorátu. Podle § 28 odst. 10 církevního zřízení je za člena synodní rady volitelný ten, kdo nejpozději v den volby, tj. na podzim 2026, dosáhl 35. rok věku, není starší 70 let a působí jako farář (či farářka) v činné službě nebo presbyter (či presbyterka).

Ze současných členů synodní rady jsou pevně rozhodnutí již nepřijmout případnou kandidaturu Pavel Pokorný a Jiří Schneider, proto je už nenavrhujte. Jména vhodných kandidátek a kandidátů (pokud možno tři z řad farářek a farářů a tři z řad presbyterek a presbyterů) oznamte předsednictvu konventu v termínu, který Vám určí. Každý konventuál Vašeho sboru pak bude moci i na základě této

konzultace navrhnout v rámci průzkumné volby do nové synodní rady tři farářky nebo faráře a tři presbyterky nebo presbytery, z toho jednoho kandidáta na synodního seniora (či synodní seniorku) a jednoho kandidáta na synodního kurátora (či synodní kurátorku). Očekáváme, že výsledky této průzkumné volby ze všech seniorátů následně poslouží synodálkám a synodálům jako důležitý podklad pro oslovování vhodných kandidátek a kandidátů i rozhodování při samotné volbě. Také Vás prosíme, abyste se ve svých staršovstvech i osobně za volby a další cestu naší církve modlili s prosbou o Boží vedení.

Děkujeme Vám za pozornost, čas a energii, kterou této důležité věci věnujete.

S přáním Boží blízkosti a moudrosti za mandátovou komisi 36. synodu

Michal Kittá, předseda 36. synodu
Adam Csukás, předseda mandátové komise

Vyjádření synodní rady ke konfliktu na Blízkém východě

Vážené sestry, vážení bratři, spolu s mnohými v církvi i ve společnosti sdílíme znepokojení a bolest z dlouhotrvajícího konfliktu v Izraeli a Palestině. Naše oči a modlitby se upírají k rukojmím a jejich rodinám i k civilistům trpícím v Gaze. Dřívější vyjádření, že stojíme na straně obětí, kterým je třeba vrátet tvář a naslouchat jejich příběhům, získalo v poslední době na své velmi naléhavé aktuálnosti.

Podporujeme veškeré úsilí hledající cesty, jakými by se pomoc dostala přímo potřebným a nebyla zneužita. Apelujeme na ty, kdo tuto pomoc neumožňují, komplikují nebo rozkrádají. Humanitární situace se nesmí stát nástrojem války.

Na pomoc civilním obyvatelům Pásma Gazy posíláme 250 000 Kč z Fondu sociální a charitativní pomoci prostřednictvím Charity Česká republika, která má v Gaze svůj tým a poskytuje tam základní zdra-

votní péči, distribuci léčiv a další formy přímé pomoci.

Sbory i jednotlivci mají možnost se připojit svými dary poukázanými do 4. listopadu 2025 na účet 7171717171/2700 pod variabilním symbolem 9111002025. Všechny tyto prostředky následně odešleme na totožný účel.

Bože, daruj pokoj vši zemi! Daruj odvahu, vynalézavost a vytrvalost tvůrcům pokoje! Daruj svou naději, kde naděje lidská vadne.

Povzbuzení

„Doba je zlá“. „Život je těžký“. Tyto a podobné myšlenky nás napadají vždy, když zažíváme **katastrofy, tragédie, zlobu, nespravedlnost**. Dokladů, potvrzujících špatnost současnosti či náročnost životního hemžení, lze jmenovat bezpočet. Když jsem si svého času před svojí – tehdy 94letou – maminkou opět na něco stěžoval (nevím už, týkalo-li se to mého manželství či politické situace), podívala se na mne svým typicky klidným pohledem, usmála se a pravila: „Co kdyby ses narodil uprostřed třicetileté války, Petříku? Co bys říkal potom?“

I zastyděl jsem se, že já, člověk žijící v čase míru a nadbytku, nejsem vlastně stále spokojen... Zdá se mi, že maminka odpověď zasluhuje malé zamyšlení. K čemu vlastně poukazuje?

Na prvním místě jistě poukazuje k **relativnosti našich soudů o světě a životě**. Tak jako žádné manželství není bez trampot a problémů, i každá doba skýtá množství nástrah, krizí, selhání a nedostatků. Začne-li člověk absolutizovat tyto stránky a vytrhávat je z kontextu, snadno podlehne skepsi a beznaději, ba zoufalství. A na nich se – jak známo – s radostí přizívají rozliční demagogové a manipulátoři. Ať už ti ve veřejném prostoru, nebo i ti, které máme někdy ve svém okolí...

Zároveň poukazuje k tomu, jak **jsme křehcí, zranitelní, závislí a smrtelní**, a nic na tom nemění technické vymoženosti, jimiž se obklopujeme, usnadňujeme své přežití. Dokonce nás možná ovládá tím větší tíseň a nejistota, čím více jsme na nich závislí, neboť podvědomě cítíme, že světu rozumíme stejně tak málo, jak málo jej máme pod kontrolou. Ne náhodou Gabriel Marcel napsal, že náš „zfunkcionalizovaný svět“ je sice přeplněn věcmi, ale ve skutečnosti v něm stále častěji trpíme pocitem prázdnoty...

Rovněž poukazuje k tomu, že každý člověk bytostně **potřebuje někoho, komu se může svěřit, postěžovat si, ba někdy se i schoulit a zaplatat**. Moudrého usměrnění může se člověku dostat od rodiče, může to být i přítel nebo partner; vždycky je to ale někdo blízký, komu jeho moudrost věříme a od něhož ji přijímáme. Smysluplné je toto svěření totiž pouze tehdy, obsahuje-li nejen onen psychologický prvek „vypovídání se“, ale současně otvírá i dveře kupředu – hezky česky se tomu říká „**povzbuzení**“.

Ano, když se člověk nechá „zajmout“ dobou, ve které žije, neřku-li svými myšlenkami a pocity, vskutku jako kdyby „**usínal**“, a potřebuje tedy „vzbudit“! Ne moc, neboť až tak „mimo“ není, jen tak maličko „nakopnout“. Prostě „**po-vzbudit**“. Tak, jako dítě je dobré občas „**po-hladit**“, „**po-mazlit**“ a tím v něm oživit energii, sílu a chuť vstát, otřepat se a jít dál, nemůžeme bez toho žít ani my – dospělí, ať se tváříme jakkoli sebejistě. Ani menší „**po-hlasek**“ není přitom vyloučen, aby nás vzpamatoval a uchránil facek života.

Tím nejzazším povzbuzením v lidském žití je **Bůh**. Můžeme kdy plně pochopit strasti putování židovského národa, které zahájilo Abrahámovo vyjití a které vlastně nikdy neskončilo? Můžeme kdy plně docenit obětí prvních křesťanských mučedníků? A přece (nebo právě proto?) veškeré Boží působení v dějinách bylo především povzbuzením. Starý zákon říká: „*Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti*“ (Izajáš 41,10) nebo: „*Buďte rozhodní a buďte udatného srdce, všichni, kdo čekáte na Hospodina!*“ (Žalm 31,25). A v Novém zákoně čteme: „*Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha.*“ (2. Korintským 1,3-4) nebo: „*To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzhodte se, já jsem přemohl svět*“ (Jan 16,33).

Petr Nesvadba

Recept: Chutney z jablek

Grilovací sezóna ještě neskončila! A tak jestli hledáte, jakou „máčku“ nabídnout k vašim šťavnatým kotletkám, steakům či sýrům, tak jste ji právě našli. Chutney je původně směs koření z Indie, kde po staletí sloužila jako základní součást místní kuchyně a jako dochucovadlo hlavního jídla. My ho můžeme použít jako univerzální omáčku s nádechem exotiky. Až si chutney uvaříte, pochopíte, proč ho Indové mají tak rádi.

Ingredience při zavařování

cca 2 kg jablek

2–3 středně velké cibule

250–300 g cukru (podle sladkosti jablek, můžete kombinovat bílý a hnědý)

150 ml jablečného nebo vinného octa

1–2 lžičky nastrohaného čerstvého nebo sušeného zázvoru

3–4 hřebíčky

Kari

4 stroužky česneku

½–1 lžička mleté skořice

1 lžička soli

Volitelné: chilli podle chuti a touhy po pálivosti

Příprava ovoce a cibule: Jablka oloupeme, vyjmeme jádřince a nakrájíme na malé kostičky. Cibuli oloupat a nakrájet nadrobno.

Vaření: Do hrnce dáme jablka, cibuli, cukr a ocet. Dovedeme k varu. Následně přidáme koření: zázvor, hřebíček, skořici, sůl, česnek a případně chilli.

Dusení: Za občasného míchání dusíme na mírném plameni cca 30–45 minut, dokud směs nezhoustne a jablka se nerozpadnou. Pokud je chutney příliš husté, můžeme přidat pár lžic vody.

Plnění do sklenic: Horké čatni naplníme do čistých, vyvařených sklenic. Zavíčkovat a obrátit dnem vzhůru na 5–10 minut. Nechat vychladnout, skladovat na chladném a tmavém místě.

Tip: Chutney se chutí ještě zlepší po pár dnech až týdnech. Hodí se k masu, sýru, nebo jen tak na pečivo – schválně, kolik vašich hostů vám ji pochválí!

Do redakce zaslal a sám jako součást redakce schválil **Jordan Tomeš**.

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulsá 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

<http://vrsovice.evangelnet.cz>; f/cce.vrsovice; ČCE Praha 10 - Vršovice

Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, M. Vojtíšková

Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

PROGRAM ZÁŘÍ 2025

Trojiční období

7.9.2025	9.30	bohoslužby pro všechny generace - Kam na křídlech?	Matěj Opočenský
10.9.2025	15.15	první biblická hodina - 1. list Janův, aneb o bezpečí v nebezpečném světě	klub Výdech
10.9.2025	17.00	První setkání dětí prvního stupně nebo trochu mladších - Staň se na chvíli postavou dračího doupěte	klub Výdech
14.9.2025	9.30	bohoslužby - Hranice jsou potřeba, ale...	Jordan Tomeš
14.9.2025	14.00	instalace faráře Jiřího Orta v Krouně	Krouna
16.9.2025	9.30	První setkání nejmenších dětí v tomto školním roce	klub Výdech
16.9.2025	20.00	setkání střední generace?	klub Výdech
19.9.2025	15.00	Starší mládež, následně mladší mládež???	klub Výdech
21.9.2025	9.30	bohoslužby s večerí Páně	káže Matěj Opočenský
22.-24.9.2025		Matěj Opočenský na kurzu celoživotního vzdělávání	ETF UK
27.9.2025	14.00	Sousedský festival v Malešické kapli - seniorátní den	Malešice + seniorátní akce
<i>Jedná se o již tradiční sousedské posezení, kde budou podávána jídla z Ukrajiny, Turecka, Koreje aj. Toto setkání je letos také součástí akcí, které souvisí se sloučováním seniorátů, protože pražský ochranný sbor bude od roku 2027 součástí nově rozšířeného Pražského seniorátu.</i>			
28. 9. 2025	9.30	bohoslužby	Jordan Tomeš
28. 9. 2025	11.00	nedělková neděle	seniorátní akce - ČCE Jarov, U Kněžské louky 2139, 130 00 Praha 3

Po roce a půl se opět bude konat nedělková neděle - tedy seniorátní setkání učitelů nedělky a dalších, které práce s dětmi zajímá. Zváni jste samozřejmě i s dětmi! V rámci programu proběhne dílna k tématu dikčinění s využitím zážitkové pedagogiky Franze Ketta.

3.-5.10.2025		Sjezd nejen evangelické mládeže	Teplice
4. - 11. 10. 2025		Výstava na stromech	Před Výdechem
<i>Letošní Výstava na stromech (www.vystavanastromech.cz) proběhne v týdnu od 4. do 11. října 2025 a tematicky se věnuje pěstování květín ve východní Africe. Letos akci koordinujeme my ve Fairtrade ČS a výstava nás zavede do Keni, odkud pochází 40 % řezaných květin na evropském trhu. Vyrázili jsme tam v březnu, abychom na tamních květinových farmách zdokumentovali pracovní podmínky lidí a dopady na životní prostředí. Zaměřili jsme se v ní nejen na témata jako spotřeba vody, využívání pesticidů, nízké mzdy nebo sexuální obtěžování žen. Zajímaly nás také reálné dopady systému Fairtrade na zaměstnance a zaměstnankyně květinových farem.</i>			
5.10.2025	9.30	bohoslužby pro všechny generace	Matěj Opočenský
17.10.2025		víkendovka pro konfirmandy	Praha
19.10.	9.30	neděle díkčinění s večerí Páně	Matěj Opočenský
19.10.	11.30	Poobědvat a uspořádat malý happening u našeho Výdechu?	
<i>Láska i vztahy přeci prochází žaludkem. Nejprve se dočkáme občerstvení duchovního na bohoslužbách a následně se navzájem nasytíme i fyzicky. Pár porcí by nám mohli uvařit konfirmandi na chystané víkendovce (ještě potvrdíme), ale to hlavní bysme si donesli sami a vyměnili mezi sebou, kdo má na co zrovna chuť. Pochlubte se svými kulinářskými dovednostmi, pozvěte své přátele (a nepřátelům zkuste nenápadně do talíře vmíchat projímadlo) – a třeba zbude i na náhodné vršovické kolemjdoucí! A kdo udělá jídlo dle nějakého receptu z našich Katakomb, může si další neděli vybrat píseň v rámci bohoslužeb!</i>			

Pravidelný týdenní program

klub Výdech Murmanská 15, Praha 10

Úterý	9.30	setkání nejmenších dětí	každé úterý
Úterý	20.00	trícátníci	1x měsíčně
Úterý	20.00	Úterky s hosty	2x měsíčně
Středa	7.00	duchovní snídaně (každou středu)	každá středa
Středa	15.15	setkání seniorů (1x měsíčně před staršovstvem)	1x měsíčně
Středa	15.15	biblická hodina pro dospělé (také přes Jitsi a pravidelně)	ostatní středy
Středa	19.30	schůze staršovstva (také přes Meet a jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	10.00	bohoslužby „na zámečku“ (jednou měsíčně)	1x měsíčně
hledáme termín		konfirmandi	každý pátek
Pátek	15.00	mladší mládež	každý pátek
Pátek		setkání starší mládeže (nepravidelně)	1x měsíčně

Jak se připojit na sborový program, který probíhá také přes videokonferenci?

Máte-li zájem o účast na akcích online, napište na vrsovice@evangnet.cz.

*Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání,
kéž nad námi rozjasní svou tvář!
Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody
tvoje spása!*

*Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu
všichni lidé!*

Žalm 67,2-4

Farní sbor ČCE v Krouně
vás srdečně zve na instalaci nového faráře

JIŘÍHO ORTA

14. září 2025 od 14 hodin
evangelický kostel v Krouně

Sousedský festival

v Malešické kapli

27.9.2025 od 14.00
Rektorská 54

**Cizokrajné
pokrmý**

**Ukulelistka Marcela
Váňová + workshop
hry na ukulele**

**Dílňičky
pro děti**

**Při hezkém počasí
program na zahradě
Kaple**

Anežka Klemensová
733 129 065

www.sousederektorska.cz sousedere@rektorska.cz